

פרק אף על פי

מתניתין:

רבי יהודה אומר: (2)

אם רצה הבעל ורצתה אשתו, הרי הבעל כותב לבתולה שטר של מאתיים, והיא כותבת לו בלשון שובר: התקבלתי ממך מנה, (3) ואף שנמצא שאינו חייב לה אלא מנה.

וכן אם רצה הבעל ורצתה אשתו, הרי הבעל כותב לאלמנה שטר של מנה, והיא כותבת התקבלתי ממך המשיבים זו.

רבי מאיר חולק ואומר:

כל הפוחת לבתולה ממאתיים, ולא למנה ממנה, הרי זו בעילת זנות.

גמרא:

שנינו במשנה: אף על פי שאמרו בתולה גובה מאתיים ואלמנה מנה, אם רצה להוסיף אפילו מאה מנה יוסיף:

תמהה הגמרא: פשיטא, מה חידוש יש בדבר, שאם רוצה הוא להתחייב לה כל הון שבעולם הרי הוא יכול!?

ומפרשינן: מהו דתימא: קיצותא עבדו רבנן

אף על פי שאמרו חכמים: בתולה אינה גובה אלא מאתיים וזו בכתובתה, ואלמנה אינה גובה אלא מנה [מאה זוז].

בכל זאת אם רצה הבעל להוסיף לה בכתובתה אפילו מאה מנה, שיתן אותם לכשימות או יגרשנה — הרי זה יוסיף. (4)

ואם נתארמלה או נתגרשה בין מן האירוסין [אחר האירוסין וקודם הנישואין], בין מן [לאחר] הנישואין, הרי זו גובה את הכל בין את עיקר הכתובה, ובין את התוספת שהוסיף לה משלר.

רבי אלעזר בן עזריה אומר:

נתארמלה או נתגרשה מן הנישואין, הרי זו גובה את הכל.

אבל נתארמלה או נתגרשה מן האירוסין: בתולה אינה גובה אלא מאתיים וזו, והאלמנה מנה, אבל את התוספת אינן גובות.

ומשום שלא כתב לה הבעל את התוספת שהוסיף לה מדעתו אלא על מנת לכונסה, והרי לא כנסה.

1. האחד: מוחלת אני על מנה, והריני כאילו כבר התקבלתי אותו ממך, וכן נראה מדברי רש"י שכתב: "אע"פ שלא נתקבלה מוחלת וכותבת בלשון שטר".

2. השני: שהוא לשון הודאת בעל דין, והיינו

1. ובגמרא יתבאר מה החידוש בזה.

2. אף ששנינו: רבי יהודה "אומר", אין הוא מתיחס למחלוקת הקודמת, ומחלוקת חדשה היא בין רבי יהודה ורבי מאיר.

3. א. יש לפרש בשני אופנים: